

ภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต
อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

A Political Leadership According to Buddhadhamma Principle of
Local Governors in Pa Maet Sub-District, Muang Phrae District,
Phrae Province

พระเมธี วังไฉ, พระครูโสภณกิตติบัณฑิต, ธนนันท์ คุ่มถิ่นแก้ว

Phra Methee Wangnai, Phrakru Sophonkittibandit, Thananan Kumthinkaew

วัดมหาโพธิ์,

วิทยาลัยสงฆ์แพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

วิทยาลัยสงฆ์แพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Wat Mahabho,

Phrae Buddhist College, Mahachulalongkornajavidyalaya University,

Phrae Buddhist College, Mahachulalongkornajavidyalaya University

Email: pejum16@gmail.com

(Received: Apr 5, 2024; Revised: Apr 25, 2024; Accepted: May 2, 2024)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่น และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่น วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสานวิธี พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักอิทธิบาท 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน ส่วนปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า ผู้ปกครองท้องถิ่นยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาที่ตรงตามหน้าที่การงาน ยังไม่สามารถให้ความแนะนำในการแก้ไขปัญหาเวลาที่ประชาชนในชุมชนเกิดปัญหา การแบ่งงานกันทำยังไม่มี ความชัดเจน การทำงานบางครั้งเป็นการแก้ไขเฉพาะหน้า และยังไม่มีการวางแผนในการทำงานที่เป็นระเบียบ การบริหารจัดการงบประมาณของรัฐยังไม่ทั่วถึงแก่ชุมชนมากเท่าที่ควร การปกครองดูแลชุมชนยังไม่มีมาตรการที่

แน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษร ยังไม่มีกฎระเบียบที่ใช้ในการดูแลความเรียบร้อยภายในชุมชน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, หลักพุทธธรรม, ผู้นำท้องถิ่นตำบลป่าเมต

Abstract

The objectives of this article were as follows: to study the level of political leadership according to Buddhism principles of local governors, to study the relationship between the Iddhibāda IV principles and political leadership according to the Buddhism principles of local governors and to study the problems, obstacles and suggestions on political leadership according to Buddhism principles of local governors. The research method was mixed methods research. It was found that the overall level of political leadership in accordance with the Iddhibāda IV principle was at a high level. Political leadership of local governors in Pamat Sub-district, Muang Phrae District, Phrae Province, in which the overall was at a high level. Relationship between the Iddhibāda IV principles and political leadership of local governors in Pamat Sub-District, Muang Phrae District, Phrae Province overall, there was a very high positive correlation. From the hypothesis testing, it was found that the Iddhibāda IV principles and political leadership of local governors in Pamat Sub-District, Muang Phrae District, Phrae Province had a statistically significant positive relationship at level 0. 01 therefore accepted the hypothesis. As for the problems and obstacles concerning political leadership according to the Buddhism principles of the local governors in Pamat Sub-District, Muang Phrae District, Phrae Province found that the local parents had not been developed according to their job duties. Still can't give advice on how to solve problems when people in the community have problems. The division of labor is unclear. The work is sometimes a work around and there is no planning to work in an orderly fashion. The state budget management is not as comprehensive as it should be for the community. community governance does not yet have a written measure. There are no rules for maintaining order within the community.

Keywords: leadership; Buddhism principles; Local governors in Pamat Sub-District

บทนำ

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ผู้นำ (Leader) เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อความสำเร็จขององค์กรทั้งนี้ เพราะผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผนสั่งการดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ปัญหาที่เป็นที่สนใจของนักวิชาการและบุคคลทั่วไปอยู่ตรงที่ว่า ผู้นำทำอะไรหรือมีวิธีการนำอย่างไรจึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ตามเกิดความผูกพันกับงานแล้วทุ่มเทความสามารถ และพยายามที่จะทำ

งานสำเร็จด้วยความเต็มใจ ในขณะที่ผู้นำบางคนนออย่างไร นอกจากผู้ได้บังคับบัญชาจะไม่เต็มใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเกลียดชังและพร้อมที่จะร่วมกันขับไล่ผู้นำให้ไปจากองค์การ การมีภาวะความเป็นผู้นำ (Leadership) นับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพื่อที่จะทำให้องค์กรพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (Change) ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรุนแรงมากในขณะนี้ นิยาม “ผู้นำ” ในด้านต่าง ๆ มีมากมาย หลากหลายทฤษฎี ขึ้นอยู่กับว่าใครจะชอบแบบไหน และแต่ละคนนั้นก็จะมี Style ของความเป็นผู้นำที่แตกต่างกัน ดังนั้น การจะบอกว่าผู้นำแบบไหนดีที่สุดหรือดีกว่ากันนั้นคงไม่สามารถบอกได้แน่ชัด และไม่สมควรที่จะนำมาพูดกันด้วย เพราะผู้นำแต่ละแบบก็มีข้อดี-ข้อเสียที่มีความแตกต่างกันออกไป รวมทั้งยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ความเป็นผู้นำก็อาจแตกต่างกันไป (พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2564)

ตำบลป่าเมต แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 15 หมู่บ้าน แต่ในสภาพปัจจุบันกลับพบว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านยังมีภาวะผู้นำโดยเฉพาะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่เพียงพอ จากการที่มีกำนันผู้ใหญ่บ้านจำนวนมากยังขาดความมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ขาดความกล้าหาญในการ ตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ บางคนไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ราษฎรเคารพนับถือ และการชักจูงราษฎรให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ขาดความเที่ยงตรงเป็นกลาง เลือกที่รักมักที่ชังกับบุคคลที่ไม่สนับสนุนตน ขาดความสามารถในการนำวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การริเริ่มโครงการใหม่ ๆ ในชุมชน ขาดคุณธรรมจริยธรรม ทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพล ดิดอบายมุข ไม่รู้จักจริงในระเบียบ ขั้นตอนต่าง ๆ ในการให้บริการตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ ที่ทีมงานขาดความสามารถ ทำให้ราษฎรขาดความ เคารพศรัทธา และไม่สามารถจูงใจราษฎรในการสร้างความร่วมมือกันพัฒนาชุมชน (Kongpian, T. Warin, 2018 : 20)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ในการพัฒนาชุมชนของตนเองโดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางสังคมของแต่ละชุมชนของตนเอง และเพื่อให้เกิดความรักและสามัคคีและนำพาชุมชน สังคม ไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิต และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพในองค์การหรือท้องถิ่นต่าง ๆ และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสังคมไทยในปัจจุบันและเป็นบรรทัดฐานในการเลือกผู้นำได้เป็นอย่างดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการสำรวจประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane จำนวน 384 คน จากแบบสอบถาม (Questionnaire)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ คือค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ นำข้อความจากการสัมภาษณ์มา จำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

ผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักอิทธิบาท 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.577) ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.664)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก ($R = .947^{**}$) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

3. ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า (1) ผู้ปกครองท้องถิ่นยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาที่ตรงตามหน้าที่การงาน ยังไม่สามารถให้ความแนะนำในการแก้ไขปัญหาเวลาที่ประชาชนในชุมชนเกิดปัญหา (2) ผู้ปกครองท้องถิ่นยังขาดทีมงานที่มีความสามารถหลายด้านในการให้คำปรึกษา การแบ่งงานกันทำยังไม่มี ความชัดเจน การทำงานบางครั้งเป็นการแก้ไขเฉพาะหน้า และยังไม่มีการวางแผนในการทำงานที่เป็นระเบียบ (3) การบริหารจัดการงบประมาณของรัฐยังไม่ทั่วถึงแก่ชุมชนมากเท่าที่ควร ยังขาดการวางแผนการทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชน (4) การปกครองดูแลชุมชนยังไม่มี

มาตรการที่แน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษร ยังไม่มีกฎระเบียบที่ใช้ในการดูแลความเรียบร้อยภายในชุมชน ยังมีความขัดแย้งในหน้าที่การทำงานระหว่างผู้ปกครองท้องถิ่นกับผู้นำท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า (1) ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานในหน้าที่ของตนเอง และสามารถให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชนได้ เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น (2) ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ควรความกล้าในการเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ทำงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเพื่อป้องกันคุ้มครองให้ประชาชนให้อยู่ดีมีสุข ให้ความปลอดภัย (3) ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ควรมีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ มีการทำงานที่ยืดหยุ่น มีทีมงานที่มีความสามารถหลากหลาย รับฟังความคิดเห็นจากคนที่มีประสบการณ์ และมีความรู้ความสามารถ (4) ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ควรจัดประชุมให้บ่อยครั้ง เพื่อรับฟังปัญหา และหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน สร้างแนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้นำกับประชาชนในชุมชน โดยมีการทำหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติ

อภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ (ปัทมกรนิษฐ์ วงษ์ธัญญกรณ์, พระเทพปริยัติเมธี และอมลวรรณ อบสิน 2563) ได้ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตตามหลักอิทธิบาท 4 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่พิจิตร สาขาบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร” ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตตามหลักอิทธิบาท 4 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่พิจิตร สาขาบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก รวมถึงสอดคล้องกับการวิจัยของ (สุรกิจ สุวรรณเกษ 2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอภาษี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามหลักพรหมวิหารธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปฏิบัติตามหลักพรหมวิหารธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวม อยู่ในระดับสูงมาก

ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบสั่งการ 2) รูปแบบขายความคิด 3) รูปแบบมีส่วนร่วม 4) รูปแบบมอบหมายงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.608) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรูปแบบสั่งการ ด้านรูปแบบขายความคิด ด้านรูปแบบมีส่วนร่วม ด้านรูปแบบมอบหมายงาน อยู่ในระดับมากทุกรูปแบบ เห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระอธิการธนิศ ธรรมสาโร (รามโพ), พระเทพปริยัติเมธี และสมคิด พุ่มทุเรียน 2563) ได้ศึกษา “ภาวะผู้นำเชิงพุทธของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตำบลห้วยร่วม อำเภอดงเจริญ จังหวัด

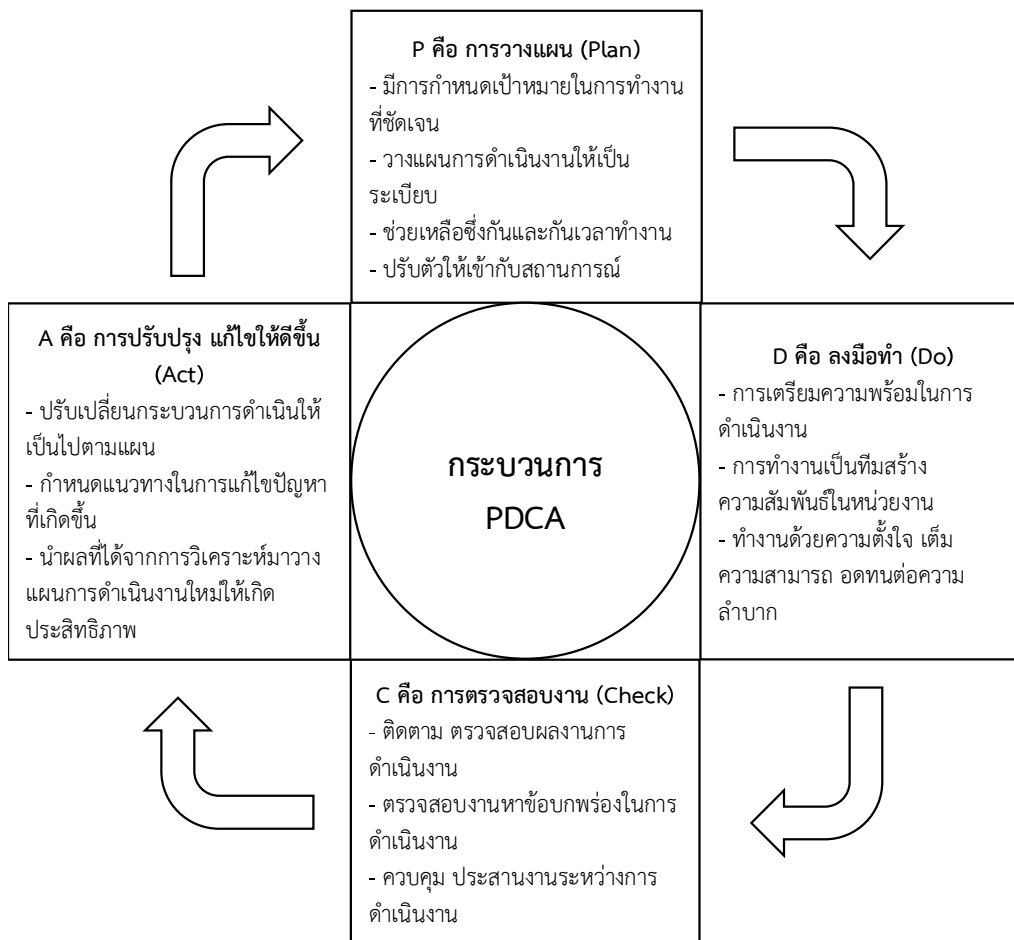
พิจิตร” ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงพุทธของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลห้วยร่วม อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกรูปแบบ

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องที่ในตำบลป่าแมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า 1. ผู้ปกครองท้องที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาที่ตรงตามหน้าที่การงาน ยังไม่สามารถให้ความแนะนำในการแก้ไขปัญหาเวลาที่ประชาชนในชุมชนเกิดปัญหา 2. ผู้ปกครองท้องที่ที่ยังขาดทีมงานที่มีความสามารถหลายด้านในการให้คำปรึกษา 3. การบริหารจัดการงบประมาณของรัฐยังไม่ทั่วถึงแก่ชุมชนมาก 4. การปกครองดูแลชุมชนยังไม่มีมาตรการที่แน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษร ยังมีความขัดแย้งในหน้าที่การทำงานระหว่างผู้ปกครองท้องที่กับผู้นำท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อัญชลี กองแก้ว 2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารเทศบาลตำบลบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ผลการศึกษา ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารเทศบาล ตำบลบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่า ความรับผิดชอบในองค์กรการสื่อสารไม่สามารถให้ตำแหน่งที่สูงได้ การสื่อสารที่ไม่เข้าใจทำให้การทำงานไม่บรรลุตามเป้าหมาย ผู้บริหารยังขาดวิสัยทัศน์ที่มุ่งสู่ความสำเร็จขององค์กรขาดความกระตือรือร้นไม่เอาใจใส่จริงจังในการทำงาน ขาดวิสัยทัศน์ในการตัดสินใจที่รวดเร็วตอบสนองต่อสถานการณ์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องที่ในตำบลป่าแมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า ผู้ปกครองท้องที่ควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานในหน้าที่ของตนเอง และสามารถให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชนได้ เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น ผู้ปกครองท้องที่ควรความกล้าในการเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ทำงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเพื่อปกป้องคุ้มครองให้ประชาชนให้อยู่ดีมีสุข ให้ความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระอธิการธนิศ ธรรมสาโร (รามโพ), พระเทพปริยัติเมธี และสมคิด พุ่มทุเรียน 2563) ได้ศึกษา “ภาวะผู้นำเชิงพุทธของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตำบลห้วยร่วม อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร” ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีการแบ่งแยกมีความยึดหยุ่นในการตัดสินใจมีวิธีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับชาวบ้าน และเป็นประชาธิปไตย

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องที่ในตำบลป่าแมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

ที่มา: พระเมธี สิริบุญโญ (วังใน)

จากภาพที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นตำบลป่าเมต อำเภอมะนัง จังหวัดแพร่ คือ PDCA โมเดล 1) P คือ การวางแผน (Plan) ได้แก่ การทำงานของผู้ปกครองท้องถิ่นต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานให้ตรงกับเป้าหมาย 2) D คือ ลงมือทำ (Do) ได้แก่ ผู้ปกครองท้องถิ่นต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการทำงาน 3) C คือ การตรวจสอบงาน (Check) ได้แก่ ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ติดตาม ควบคุมงานที่ได้มอบหมายไป ตรวจสอบผลการดำเนินงานด้วยตนเอง คอยประสานงานระหว่างผู้ร่วมทุกคนให้เกิดความเท่าเทียมกัน ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำเวลาเกิดปัญหา 4) A คือ การปรับปรุง แก้ไขงานให้ดีขึ้น (Act) ได้แก่ ผู้ปกครองท้องถิ่นต้องมีความพร้อมในการปรับเปลี่ยนหน้าที่ ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ เมื่อเกิดปัญหาก็สามารถแก้ไขได้ทัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร์ จังหวัดแพร่” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) ผู้ปกครองท้องถิ่นควรชี้แจงนโยบายในการทำงาน หรือแผนการดำเนินงานของตนเองให้กับประชาชนในชุมชนได้รับทราบทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงาน

(2) ประชาชนในชุมชนควรตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ การวางแผน กระบวนการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานว่าตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

(3) ผู้ปกครองท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ หรือชักชวนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมต่าง ๆ ได้ทราบอย่างทั่วถึง

2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

(1) ผู้ปกครองท้องถิ่นควรเป็นผู้นำในการลงมือทำงานอย่างจริงจัง และเป็นแบบอย่างให้กับประชาชน แสดงความรู้ความสามารถเต็มทีในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น

(2) ผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร์ จังหวัดแพร่ ควรเข้าร่วมอบรมพัฒนาภาวะผู้นำ ที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยจัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้นำทางการเมืองให้มีวิสัยทัศน์มากขึ้น

(3) ผู้ปกครองท้องถิ่นควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม อบรมพัฒนาด้านต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงความต้องการประชาชนในชุมชนให้ได้มากที่สุด

3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของผู้ปกครองท้องถิ่นในเขตตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร์ จังหวัดแพร่

(2) ควรศึกษาความไว้วางใจทางการเมืองของผู้ปกครองท้องถิ่นในการบริหารจัดการชุมชนในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร์ จังหวัดแพร่

(3) ควรศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการทำงานของผู้ปกครองท้องถิ่นในการสร้างความร่วมมือกับประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ปภังกรนิษฐ์ วงษ์ธัญญกรณ์. (2563). พระเทพปริยัติเมธี และอมลวรรณ อบสิน. “ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี สรรพพสามิตตามหลักอิทธิบาท 4 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่พิจิตร สาขาบางมูลนากจังหวัด พิจิตร”. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 3 (1) 85 : 96.

พระอธิการธนิศ ธมฺมสาโร (รามโพ) พระเทพปริยัติเมธี และสมคิด พุ่มทุเรียน. (2563). “ภาวะผู้นำเชิงพุทธของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตำบลห้วยร่วม อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร”. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 3 (2) 15 : 26.

สุรกิจ สุวรรณแกม. (2561). “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อัญชลี กองแก้ว. (2561). “การพัฒนาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารเทศบาลตำบลบางละมุง จังหวัดชลบุรี”. *สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

Bhutanaro. T. *Leadership and Community Development*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <http://www.gotokhow.org/posts> [2 กุมภาพันธ์ 2564].

Hersey and Blanchard. (2000). *Management Fundamentals*. New York: South - Western College Publishing.

Kongpian, T. Warin. (2018). *Chamrap Sheriff Ubon Ratchathani Province*. (Interview. March)